

[Kirsten Jacobsen]

og afvise at gøre det. På grund af, at vi ikke har frit lægevalg, vil de børn ikke kunne blive behandlet.

Jeg vil også godt henlede Tingets opmærksomhed på et par linjer, som Sygesikringens Forhandlingsudvalg skrev som bemærkninger til forslaget. Det skrev, at det havde givet anledning til forundring, at sundhedsmyndighederne har accepteret landsoverenskomsten mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Dansk Kiropraktor-Forening som værende gældende siden 1978 og godkendt af sundhedsministeren, og den har givet adgang til behandling af børn mellem 0 og 1 år. Jeg har spurgt sundhedsministeren, hvilken ny sundhedsfaglig viden det er, man har fået her på det sidste, som man ikke har haft i de 13 foregående år, og hvor der ikke er sket den patientgruppe noget som helst. Der er ikke et eneste eksempel, man kan komme og fremvise.

Hvis dette Ting og det flertal, som står bag det andet ændringsforslag uden for betænkningen, vil være sikker på, som de skriver i deres bemærkninger, at man ikke skal kunne forhindre behandling af denne gruppe, er det ikke nok at vedtage det ændringsforslag, som flertallet har stillet. Det har sundhedsministeren gjort klart; det vil ikke betyde, at denne gruppe børn bliver behandlet. Hvis ikke sundhedsministeren forhindrer det, så går lægerne sammen og gør det ved at nægte at udstede disse erklæringer.

Så jeg kan kun anbefale Tinget at stemme for det af mig stillede ændringsforslag, fordi sundhedsministeren i udvalget har givet tilsagn om, at hvis det bliver vedtaget, er patientgruppen fra 0 til 1 år sikret behandling. Så er det forældrenes ansvar og kiropraktorerens ansvar, og begge har indtil nu ikke skabt skader på børnegruppen 0 til 1 år.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Når fru Kirsten Jacobsen er meget bekymret for, hvordan det skal gå, fordi lægerne nu vil aktionere imod det, vil jeg mene, at hvis ikke lægerne lever op til de intentioner, der ligger i det, står det frit for os igen senere at tage det op.

Når Kristeligt Folkeparti er gået med til dette ændringsforslag, er det netop, fordi vi mener, at forældrene bør have den ret at kunne bringe deres børn til kiropraktoren. De går så til deres

læge, og det eneste, lægen skal skrive under på, er, at barnet ikke fejler noget. Når barnet bliver undersøgt, kan man skrive, at der ikke er noget i vejen. Man skal jo ikke godkende kiropraktorbehandlingen. Det er ikke det, der er tale om.

Så vi vil selvfølgelig følge dette meget nøje, og hvis det viser sig, at man ikke lever op til det, er vi da parat til at tage det op igen senere, men vi mener, at nu skal det have en chance. Jeg tror ikke på, lægerne vil opføre sig på den måde, men viser det sig, så må de også finde sig i, at vi skrider ind over for det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis jeg havde haft den samme tro som fru Inger Stilling Pedersen – ikke tro i al almindelighed, men tro til dette forslag – så havde jeg ikke stillet det andet ændringsforslag uden for betænkningen. Jeg synes, det er urimeligt – nu hvor kiropraktorerne skal være en naturlig del af det danske sundhedsvæsen, hvilket de burde have været for lang tid siden – at man her fra denne sal på forhånd skal mistænkeliggøre dem over for en gruppe af deres patienter, hvor der ikke har været problemer eller klager. Det synes jeg for det første er forkert.

Til fru Inger Stillings Pedersens bekymring kan jeg kun sige, at så ved vi, hvordan det går. Hvis jeg får ret i mine spådomme om, at ikke ét barn mellem 0 og 1 år bliver behandlet, efter at dette lovforslag er vedtaget, vil der gå et halvt eller et helt år, inden vi kan få rettet op på det. Folketinget tager nu hjem og kommer ikke tilbage før – ja, vi kommer tilbage én dag, men dér får vi det vel ikke gjort – til efteråret, og så kan det træde i kraft engang til næste år. Der er altså en masse kolikbørn, som i det næste halve eller hele år ikke vil kunne blive behandlet.

Når man ser, hvad læger skriver – jeg citerer fra B.T. den 26. maj 1991, hvor den meget, man må næsten snart sige berømte læge Janni Helle siger:

»Vil det ikke lyde lidt betænkeligt, hvis en hudlæge påstod, at han kunne helbrede alverdens forskellige sygdomme blot ved at stryge hen over huden, eller en øjenlæge, der sagde, at han kunne klare enhver skavank? Hvorfor ikke overføre denne sunde form for skepsis over for alternative helbredere som f.eks. kiropraktorer?«

Det er den indstilling, som er begrundelsen for det ændringsforslag, jeg har stillet.